

Acımak

– Mehmet DEMİR · 16 Temmuz 2011

Şimdi gülsem, bu içten bir gülümseme mi olur? Bilmem...
Yüreğimde acıların kapanmamış yaraları duruyorken
Ya da ağlamam mı gerekir, hayattan üst üste yediğim silleler için.
Bunun için nefret mi etmeliyim hayattan
Yoksa daha sıkı mı bağlanmalıyım
Ya da yenilgiyi erkenden kabul edip bir kenara mı çekilmeliyim, bilemiyorum.
Hayattan çok mu şey bekledim, Yoksa hayat mı benden bir şeyler bekliyordu.
Hakkını verdiğimi söyleyemem hayatın, öyle dolu dolu yaşadığım söylenemez
Sıkı sıkıya bağlanmışlığım olmadı hayata.
Ben hayatın içini dolduramasam da Hayat içerimi çok şeylerle doldurdu.
Hayata kendimi fark ettirecek bir şeyler yapamadıysam da
Hayat kendisini gayet iyi fark ettirdi desem yalan olmaz.
Tat almak mı? O da ne? Hayatın tadı mı varmış?
Ben hep acısını gördüğüm için haberim olmamış, özür dilerim.
Hayat beni fark etmemişse, ya da fark ettiremediyse kendimi, ben mi suçluyum?
Fark edilmek için ne yapmalıydım, söyler misiniz?
Üzgünüm, farklı olamadım ve fark yaratamadım kendimde
Kendime ve hayata çok mu yükleniyorum, çok mu şey bekliyorum hayattan?
Ya da hayatın benden çok şey beklediğini mi sanıyorum?
Yanılıyor muyum? Yani yanlış mı düşünüyorum sizce?
Sizce hayat benim düşündüğüm gibi bir şey değil mi?
Söyler misiniz o zaman; hayat nedir, nasıl bir şeydir? Çünkü ben anlamadım.
Siz anlamışsanız beni de aydınlatın lütfen, nasıldır, acı mı yoksa tatlı bir şey mi hayat?
Yoksa benim dilim mi pas tutmuş da alamıyor muyum tadını?
Sahi, siz nasıl tat alıyorsunuz hayattan? Bana anlatır mısınız.
Yoksa tat aldığınız şey o acılardı da, ben mi anlamamışım?
Bu ne yaman çelişki, bu ne anlaşılmaz hazdır, nasıl bir duygu?
Acıdan mutlu mu olunurmuş? Sahi siz mutlu mu oluyor musunuz acı duydukça?
Tabi yemeğe de katıyoruz acıyı, ama o başka bir şey, değil mi?
O zaman yemeğe hep acı katmak olmuyor mu bu?
Başka tatlar yok mu yani? Tatlı da yemiyor muyuz zaman zaman?
Tat göreceli bir şey mi? O da nedir? Yani nasıl hissediyorsak öyle mi diyorsunuz?
Ben hep acıyı mı duyuyordum, tatlıdan habersiz miydim yani?
Tatlı olan, bu acılara rağmen yaşamak mı? Hiç bir şey anlamadım
Her şeye rağmen hayatta olmak, yaşıyor olmak, bu mu tat?

Hala bizi seven birilerinin olması mı? Ya kalmamışsa?
Sevdiklerinizle paylaştığınız güzel anılar mı?
Ya anılarda hep acı varsa ve hiç güzel bir anınız yoksa ne yapacaksınız?
Umut ettiğiniz güzel günler mi var? Güldürmeyin.
Ya sizi seven hiç kimse olmamışsa hayatta?
Siz mi severdiniz? Kimi? Sevilecek bir şey var mı?
Siz sevince sevimli mi oluyorlar? Nasıl bir şey bu?
Tabi ki sevmiştim. Bir kedim vardı, ama nankör yaratık,
Kendi istediği zaman sevdirdi, istemediği zaman tırmalar kaçırdı.
O zaman neden mi severdim? Severdim işte, sevimli şey...
Neresi mi sevimli, ne bileyim sevimliydi işte.
Evet, tırmalar kaçırdı istemediği zaman, ama ben severdim onu yine de.
Canım ne faydası olacak bana, yedirip içirmesem ölürdü zavalıcık.
Acımak mı? Evet, evet galiba nedeni buydu sevmemin.
Acı!
Acımak!
Evet, galiba anladım dediğinizi
Sevince, onun verdiği acıyı duymazsınız değil mi
Sevince hiçbir şey size acı vermez
Size ne kadar çok ihtiyacı olan varsa hayata bir o kadar bağlanırsınız
Onlara acıdıkça kendi acınızı duymazsınız
Hatta size mutluluk verir bu acılar
Bu şekilde haz alırsınız acılardan öyle değil mi?
Bu şekilde katlanırsınız acılara
Onları mutlu ediyor olmak tat veriyor, doğru mu anlamışım?
Önümde ne güzellikler varmış, habersizmişim.
Boşuna mutsuz etmişim kendimi, boşa hayıflanmışım
Sağ olun dostlarım, sağ olun uyardığınız için
Şimdi sizi daha çok seviyorum.